

Franckesche Stiftungen zu Halle

Panacea Apostasiæ: To gest, Lekarstwj proti Odpadlstwj

Vedel, Nicolaus

Lessné, 1631

Díl III.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786)

Št III.

W kterémž se rozličná dáwa dobrá
Kada proti Odpadlštwj.

Kapitola I.

Osměra potřebná Kada a pomoc t Stálosti / pro ty
kterjž protiwensstwj snaslegi.

S patřowali sme až posawád dš,
wody / gumiž se t Stálosti při swa-
tém Ewangeliu ponaučati / a t waro-
wánj se odpadlštwj probuzowati máme:
Porazili sme také zástěry a w nádě gi-
miž Satan / Želo, Swěr, mysl lidškau tu
pádu přiwěsti / a na zarraceni pohřžiti
wšluge. Následuge / abychom Ka-
dy wdelili / trojm lidem newyhnute-
dně potřebně. Esau zagistě někte-
řj / kterjž snaslegice w časch těchto pro-
tiwensstwj / stali až posawád w wšle m-
stali.

B ij.

stali.

stali. Gini giau/ kreťiž buď nerozmá
žliwosti neb indlobau těla w nadám my-
sta dali/ a od Ewangeliu odstaupili.
Naposledy gsau kreťiž S. Ewangeli-
um se přidržejíce/ žádného gešře poku-
sseni neměli/ ate ž milosti Boží pokoge
a pohodli v žiwagi.

Co se prwnjch d. řhče/ magi w pra-
wdě zač Pána Boha chwálili/ kreťiž ge-
nesmjrnau swau dobrotiwosti/ až posa-
wad brožného toho pádu vchowal/ an to-
lik řhčů ldi žm zachwáceno/ ř žalost-
nému Angelám y lidem diwadlu. A
poněwadž tak mnoho slepých gť žmž ne-
Náhas Ammonyestky/ ale wlastnj tě-
lo, žnámosti Boží oko ku pohaněnj
wssého Izraele wplaupilo (1 Sam.
11, 2.)

Wy neymilejší Bratř co-
rewřenšma očima v žiwate swětla/ kre-
řž před wámi w slozu swém Pán nese.
Neni to wassi moch a šhly skutek/ ale mi-
lost toho, od něhož wsseliké danj dobré
a řaž

a každý dar dokonale pochází, gme-
nowité Otce světel. (Zak. 1. 17.)

On gest křesť z veliké své dobrotivosti
Duchem S. nás wedl/křesť wám pro
ti ďabelským autokám přijomen byl/ a
střih vofussení ďablowých rozrážel/ aby
ani brány pekelné proti wám estáti ne-
mohly.

Protož wásse powinnost
gest, abyšste genu za tak veliké dobrodi-
nj/ veliké chwały vzdávali/ a s Dami-
dem přijívali; Miluji Hospodina pro
to že sy wstřhl duši mau od smrti/ o-
ti mé od slz/ nohu mau od poklesnutí
Čím se odplatím Hospodinu za wšse
čta dobrodiní geho mně učiněná?
Kalich mnohého spasení vezmu/ a
gměno Hospodinovo wžíwati budu.
(Zak. 116. 1. 8. 12. 13.)

Alle není dosti že ste dobře počali/
tu tanž cestau/ křesťauž ste až posawád
křesťeli/ y na potom předce/ ochotně se

Z. iij.

vbjratí

vybrati potřebj. Setrvať wám pfi-
 gde ať do konce: nebo/ kdož do konce
 setrwa/ ten spasen bude (Mat. 24. 13.)
 Erwenetě tedy wtě wěrnosti/ kterěž ste po-
 sawad tšwému Pánu dokazowali: Stug-
 te v wjře/ zmužile sobě činite/ a budteš
 splnj (1. Kor. 16. 13) A gať ste
 posawad činili/ tak y dále ochotně a swo-
 bodně gměno Krystowo před lidmi wy-
 znáwete. Syc gináče; Gestliby se
 sprawedliwy od sprawedlnosti swé
 odwrátil/ a činilby neprawost/ čině
 podle wšsech ohawností/ kterěž činj
 bezbožnj: takowylžby žito byl? A
 nobřj na žádně sprawedlnosti geho-
 kterěž činil/ nebude pamatowáno:
 Ale pro přestaupenj swé/ gehož se
 dopustil/ a pro hřích swůg/ kterýž
 páchal/ pro tyě wěcy umře. (Ezech.
 18. 24.) Protož náleži/ abyštie drželi
 nepo-

nepochybné vyjádření naděje. (Žid.
10. 23.)

Abyste pak v tomto Sta-
losti způsobu do konce se ošťihati mohli
dítě místo radám těmto, vám newy-
hnutelně potřebným.

Především, Vzdychy se nebeské-
mu Otci modlte/aby vaši modlobu pod-
viral a gi posíloval: Poručte ge-
mu duše vaše/ jakožto věrnému
Stvořiteli. (1 Petr 4. 19.) Modl-
te se genu s Davidem: Duch tvůj
dobrý vedi, mne jako po rovné zemi
(Žalm 143. 10.)

A tak te gměnu
geho se vřítie jako k štále/ kterážby
vás před sražením a potušením vříticím
v bezpečnosti postavila.

Gestliže-
by pak Želo chudobau a gíním nepoho-
dlím vám hrozilo; D nic nebudte pe-
čliví/ ale ve všech věcech sřrže mo-
dlitbu a poníženau žádost/ s dšm čině-
ním, prosby vaše známy budte Bo-
hu

hu

hu. A pokog Boží který přewyšs-
ge wsselich rozum/ hágiti bude srdec
wassich, y smyslu wassich, w Křistu
Gejssu. (Filip. 4. 6 7.) Aniž vo-
chybuge, aby wassich Modliteb wysly-
šeti, nás nepřemoženau štálostj ohrad-
ti/ w každém bogi zachowati/ a rukau
wassich/ (Zid. 12. 12.) kterých wprau
dě j přirozenj swého/ gsau opustčené a
folena zemdená/ posplyniti nerčel.
Wěte že tak mocné budau Modlitby wá-
še/ aby nebesa pronikly/ a před Trůnem
Krále Králů a Pána Pánů naplněny
dosáhly: a žak oči wassich do Nebe me-
ny modlenjm hledjch/ že tak ostrý bu-
de, aby Choti wassimu ta porěšená slo-
wa wyrazil: Odwrať oči své odpátí-
ni na mne/ neb ony mne posplygi
a neb (gakž w přirodnjm gahku jni)
swjragi mne. (Přist. 6. 4)

Druhý, Čte a přemyslgre
stawi

Kapitola I.

287

stawičnē w Slozu Božim. Ono ja-
gistē, poněwadž gest swětlo nohám
tvojm/před pádem tě bezpečna větni. Z
něho mjet buďeš w pochybných věcech
radu/w bogi zbrog/w nemocch létať-
stwj/w ssaufenich potěšeni. A mistr
zkuseni naučj wás s Dawidem říkatž
Byť Zákon twuz nebyť mē potěše-
ni/dárnobych byť zahynul w swém
trápeni. Na wěť byť se nezapomenu
na rozkazy twé/gim jagistē objwiť
ly mne (Zalm. 119. 92. 93)

Četj, Wáh a bázeň geho nechť
gest wstawičnē před očima twýma. Ne-
může to jagistē býti/aby ten kterž pra-
wé pobožnosti nemá,w pokuseni setrwa-
ti mēl. K té studnici za ruku nás
wede Apostol/prawě/že někteří potra-
tíwše dobré Swědomí / zhynuli w
Wjře. (1. Tym. I. 19.) Wstawič-
nē tedy Boha w myšli a srdci swém
nos:a odklape čim dál tím wje rolastni-

114

mu sebe samého milování. Veškerý co
folt geſt hřichem: woláſſe pak těch se
wſſtřihem / křeſt jſt k wſtřlání ſtáloſti na-
pomáhagi / a tu pádám ſnadné lidi čini:
gachſ gſau, ſatomſtwj, Zádoſt cti, dych-
tění po Roſkoſſech, Smilſtwj, Dpilſtwj
a podobní / gaſſ wſſe oznámeno.

Čtvrté / Jádáſſi při Boſt praw-
dě ſtálſ bſti / hled pilně aby Boha nepo-
kauffel. Pokauſſin pak bſwá w pſi-
tomně wčien dwogtm způſobem. Před-
ně, geſtliſe kdo bez powolání Boſiho / a
tak wſſerečně, ſiwoť ſwůg wydáwá / a ne-
wčasné horlivé chuti k Můčedníctwí.
Zakotwau wſſerečnost / ſe člowěk mimo
powolání dělá, odkud poznáſ; když kdo
ſiwoť ſwůg buď wgitim a neb gínſim jſi-
zenſim způſobem přichrániti moha, těch
wſſak proſtředků zanedbáwá / a w nebez-
pečenſtwj ſám leie. Odeud zaſiſtě to
bſwá / ſe kdo tak Boha pokauſſi / w ne-
bezpečenſtwj ſwém gehoſ hledal / hyn-
ne gen podle těla / ale čaſtofrás w pod-
duſi

duſſe. Nebo poněwadž k Mučedlni-
 ctwj od Boha powolan/a moč neb ſylau
 kterěž ſe k tomu powolanj wyhledáwá,
 obſn není/ nemůže než w bogi tom fle-
 ſnauti: Které jagiſtě Pán k Mučedlni-
 ctwj odložil/ ty wjc neb měň wdacnau
 myſli a ſylau, kterážby k tomu doſtateč-
 ná byla, daruge/a naprotitomu wſſecky
 ceſty k wgiſi gum zamežuge. Kterých pak
 k té ſlávě newywolil, těm potřebné k to-
 mu bogi ſſly neděluge: ale proſtředků
 řádných propugčuge/ ſtrjeněžby gafo
 ſtrje jadnj dwěte wyniknauce, žiwoty
 ſwě w ſſiſt měli. Aprotož naſtřáli ſe
 gum proſtředek k wyniknauti, a žiwota za-
 chowánj/ wſiti ho powinni gſau. Ci-
 nſli ginať/ ſtrach aby neztratili y tohoto
 y budauchho žiwota, gaž ſine oznámili:
 poněwadž ſe k bogi, negſauce powolanj,
 a ſſly nemagice, wtragi/ nic než mdlo-
 bu a neſtatečnoſt k němu přinaſſegice.

Protož ſe to často děge, že kdo
 před porſtánjm welikau wdacnoſt proná

Aa

Aa

šel/a k mučedlnicovi sám se podával:
 potom tdyž k opravdowému přicházej,
 sauffa/ a šeredně Krysta zapírá/ toliko
 aby živor zachoval. Tak se Perrowi
 Apostolu přihodilo: kteržž tak se welice
 honosyw, že pro Krysta vmřiti chce/ po-
 tom k hlasu děwečky strachem gsa napl-
 něn, Krysta zapřel. To též, nhybž
 hůte, za nasseho wěku mnohým se přiho-
 dílo/a mezy ginhmi léta 1545. negaké
 mu Bergibánorwi Tornacenskému Wy-
 drlenderu: gehož Hystorni připomenut/
 gakž slowo od slowa w Martyrologium
 zapsána gest. / / . Bergibánus ten
 mnohým dary od Boha byl obdaten/
 tak mnoho w swatých Wismích prospěl/
 že často sám kázání lidu wěřejchmu in-
 wal/ prvé nežli Petr Brullius do Tor-
 náku se dostal: kteržžto Brullius/gakž
 se nepřwé do wězení dostal/Bergibána
 hned také Brchnost hledala/a do wěze-
 ní wsaditi chtěla. Ale že ho pochopi do-
 ma nenalezli/budž že wyprawdē nebyl/ a
 neb

než že se zapřel: tak potom nadřim bole-
stí/ že vložil, aby se sám k geti podal/ a
spolu s ginhmi pte dobré hágil. Di-
vili se přátelé předsewjeteri geho; proto že
přiněm nikdy nic ginhho, než vptimost a
idrawy saud, spartowali. Pročež ho
napominali, aby Boha nepotaušel. K
témuž ho Dtec, přibuznj, Manželta, s
pláčem napominagice, prošly/ aby se
nad djetami swými smilowal/ ale vše
nadarmo. On tedy o swých twěech
pokřizenj učinil/ a seossechněmi se roz-
ležnaw/ ceterho dne potom, sám od sebe
před Brchnost šel: do jámku wcháže-
se, a od wogátů tážán byw, co tam chce?
Dopowěděl; Powolán sem od Brchno-
sti/ protož poručeni gegi konám. K
Nehemamu tedy přiweden gsa/ pravil se
nadřim těžkau mysl msti/ že tehdaž tdyž
ode Pána k wydání spolu s Brulliem a
ginhmi prawdě swědecwí powolán byl
všryl se byl.

Wěc tu s nemalým podivením

A a ij.

Nepo-

Heyman slusse/ divil se že člověk ten
 tak vdatně, sám osobě správu, předewsse-
 chněmi křetjz tu byli, činj. A sowa
 kdo byl gestoby newinssowal/ aby tam
 byl justal: ale poněwadž tak chřimž to-
 ho byl/ poručil ho Heyman do žaláče
 wěsti. Kdež on z počátku syc obzwlá-
 stin na sobě stálost wkazowal: ale když
 ho Ehsaršský Kommissar do dolegsiho
 emawého wězení dáti poručil/ a smrti
 kterážby zewssech newykrutněgssi wimny-
 mlená bžti mohla, genu hrozil: On
 bjdny člověk, wítlati se a pomalu od
 Prawdy vchylowati počal/ gen aby k so-
 bě Wnichy křetjz mu milost obgednat
 slibowali, naklonil. Abych slowem
 powěděl/ na to naposledy nestastny člo-
 věk přišel/ že hned do konce Prawdy za-
 přel/ pro samu smrti lehčegssi naděgi.
 Protož z poručení Ehsaršského Ddpad-
 lec ten mečem strestán byl.

Tuto hodně gest připomenauti
 laud křetjz o tom Vergibanowu učin-

ku stálý negatý Mučedník / Petr Mio-
 ceus učinil / téhož času w Tornáku s
 Bergibánem w wězení byw. Nebo
 když ten tak sšeredně padl / tryumffora-
 li nepřátelé nad přemoženým vbohým
 člověkem / nadějice se že příkladem ge-
 ho Petrem také pohnau. Ale on /
 Má wjra, řekl, ne na lidech, ale na
 Krystu, jakožto základu, založena
 gest. Protož ne oněch, ale tohoto,
 příklad před očima mám. Bergiba-
 na co se dotýče / gestliže tak gest galk
 prawite / nemám ho než za zradce / a
 Muže newěrného : aniž gináce my-
 sliti mohu / než že Boha pokaušel /
 tehdaž když se, aby gat byl, sám po-
 stawil. Gá w prawdě / kdyby mi
 Bůh f v giti cestu / tak gako gemu,
 byl ukázal / tak bych nemyšlný ne-
 byl / abych se do rukau wassich byl
 wydat. *ic.* A hned nespravedlivých
 A. M. Gauz

Gaudci wšpowědi za živa spálen byl.

Tímto žalostným příkladem/každý pobožný/ nechť se káže a Boha podobným způsobem pokaušeti se wystříhá. Nebo nenadarmo znamenitý jeden Pravdy svědek napsal: že Kdo žil stal na tom místě/ž něhož se mohl ginam přenést/ nashwál tam žustal/aby zapřel a odpadl. (Cypr. de Laps.)

Když tedy na to přijde/ aby a neb pravdy Boží zapřiti/a neb vštíti musyl; tedy vštíti před sebe wšgti má wšgtich/gestliže to gen bšti může. Nebo to gt Krystowo poručení; Kdyby se wám w gednom městě protivili/ vteete do druhého. (Mat. 10. 23.) A znamenati nálež; což ginh; Dciú di: Práwo Mučednické gest/aby se w ně žádný newtíral; nebo to opowášliwé myslidůwodem gest. (Gregor. Nazianz.

in

in laud Basil.)

Žitarti tedy slusí a za to mjei / že
y vjeřánj částku má slávy té kteráž Mu
čednictwj přináší. Gest jagisté dwo-
ge Mučednictwj: Prwnj gest wječ
stwj / řdy řdo w rukau newěřejch
gsa, předce wšak Krysta wyzwává.
Druhý ř sláwě gest stupeň / opatr-
ným vgiym Pánu sebe zachowatis
Onono gest zgewné, toto tagné wy-
znánj. Onen Saudce zemského pře-
máhá: tento přestáwage na tom / že
Boha Saudce swého má / čistého
swědomj w čistém srdcy ostřihá.
Tamto gest wíce vdatnosti: tuto wíce
pečliwosti. Onen že hodina geho se
přiblížila / nalezen gest dozralý: tento
pař odložen gest / kterýž gměnj swé o-
pustiw / proto wstaupil / že zapřiti vmy-
slu neměl / ačkoliby y on byl wyznal
A a tii. řdy-

řdyby y on zadržán byl. (Cypr.
de Laps.) To ten S. Muř. Ge-
stlíže se pak žádně cesty k vyhnutí ne-
vkazuje; to patrnyim důvodem gest žeť
Bůh k Mučednictví volá.

Toho pak ne tím vmyslem praví-
me/ gakobnychť žádně obhagování srže
Brchnost/ kteráž poddaně své zastáva-
ti/ a Konffederantům i povinnošti/ a
podlé svědomí/ newyhnutedlně pomáha
ti povinna gest, zamýšleti měli: ani ga-
kobny i i přivrátých osob kdokoli neměl
žiwota svého, proti nepřátelům, škůd-
cům a vražedníkům/ žádně, to gest po-
dlé Boha a přirozeného práwa, obhago-
vati. To toliko pravíme/ že se ka-
ždý wystříhati má/ aby se na smrt sám do-
browolně newydáwal/ a bez Božího po-
molání w nebezpečenství wšetečně ne-
wvojoval.

Wygděte tedy rychle i Egypta/ kdo
koli od pte'ného Faraona gati býti ne-
chcete; a ginam se obrátte/ kdežbyšce
swo

svobodně Pánu Bohu slaužití mohli.
Což tím více od nás činěno býti má/ je
se jim zastírati nemůžete/ gakobyšše ne
viděli kam giti. Gest před vámi n-
h odewtěkš téměř wšecky swět; tat je
sobě kterě koli místo wybrati můžete.

Wywol sobě wšak místa bližší/ (lečby
osobná něgaká příčina byla/) aby tdyž-
by Pán Bůh bauřky rozptělil/ což se gi-
storně stane/ tím snázěji k swému se na-
vrátiti mohl. Tat Bůh sám někdy
tam Jozeffovi poručil/ aby s dítětem
Gejšsem a matkou geho (Mat. 2. 13.)
do sausedstwj/ to gest do Egypta, vtekli
a tam do smrti cyrana pobýl.

Ktekjž w Cechách/ a připogengch
zemích protiwensstwj snášeg, magi (ne-
chrěsiliby se do Wher obrátiti) Polsko/
Sedmíhradskou zemi: nžbrž mezy Tur-
ky wěšši by přiwěřivosti okusyli nežli
mezy těmi/ ktekjž Křestany se býti chlu-
bice/ gím se protiwj. Z druhé strany
poušlawagi něktejž gešše w Říši kan-
rowe

romé/kreréz Váh až posawád před wstě-
klosti nepřátel/ mopotogi zachował.

Kterí w rozdílých Ríši tragich, pro
Prawdu Krystowu ssažení snásegi/
magi Šwecarn, město Genewu/ Nij-
drlanské traginy/ colikéz Království
Dennemarské a Švédské; lečby sobě
raděgi k vřocíssi zvolili w Ríši samé ně-
které místo/ kterézby od wstěklosti nepřá-
tel gestě swobodně bylo. Když w Nij-
drlanských zemích tyranstwí promoso-
wal Annykryst/ Ríši a země Anglické
hospodu vyhnancům dávaly.

All
nyněššich časů Nijdrlanské země Fran-
cauzům gsau otevřené/ s welikau Br-
tanňy a městem Genewau/ o něm
sme nyní došli.

A až se sřowem d-
w mocí každého gest to místo zvoliti/ k-
rězby y swědomí wlasní gemu radilo/ k-
tu pohodlím geho neyspůsobněšši bylo.

Antž jagisté nyní (Bohu buď chw-
la) tak nesnadně gest místa k vřocíssi
naleznauti/ gako ja času prwotnj Ešr-
fwt

tve: fdež Křesťané w darpatech diwo-
 ťe žvěti / a gínghy od lidstěho bydlens
 vzdálenghy mstěch. Přihvati se museli.
 Tak se dostalo pradědům, a dědům Ba-
 siliia Velikého / Mužům slavným a
 znamenitým. Nebo sedm let strávil
 w lesy něgakém w Pontu / fragině
 velmi studené a nevrodné: fdežto je-
 mě gim byla místo tůžka: fdež w ne-
 pohodli od Stunce / od Zimy / od de-
 ště / pod širým Nebem žustávali /
 všeho s lidmi obecnostj zbaveni
 slauce. (Greg: Nazian: in laudem
 Basilij.) Křtáci syc y nyní
 nepřátelé: Kam pugdere fdeby vás ru-
 ka Chřtistá nedosáhla? co nyní jde gest,
 bude ginde. Ale to pššného Anny-
 frnstěho ducha řeč gest, dominimagic-
 ho se je rozdmghne všeho: ale ginat
 Křstus: Kdžby se (pro)wám pro-
 stivil w městě gednom / vteče do dru-
 hého.

hého.

hého. Amen pravim vám / neschob
 dite wsech měst Izraelských / až v
 přijde Syn člověka. (1. tu pomocy
 sfauzením. Mat. 10. 23.) Bůh za-
 gi té gest, kterým wyteklym zbauteného
 moře w nám vyládá chle a meze, říká:
 Až potud wycházeti budeš / a dále
 nic: tu skládati budeš dutj wlnobusj
 svého. (Job. 38 11.) Procož pň-
 sňch takorých keči marných lidj dbá-
 ti neskusi. Atož gest první spů-
 sob / kterýmž se wytkjhati náležj / aby zá-
 dnj w čas protivensťw Boha nepokau-
 šel / gestliže stále Křsta se přidržeti
 myslj.

Druhý spůsob / kterýmž ne gedn
 Boha s welikým swým zlým pokauše-
 gi, wcom záležj / kdj kdo buď přze dobro
 wolnau neopatrnost / a neb newčasťau
 bez vměni horlivoost / zanedbáwá proftu
 dtu zřizněch / gimžby v wyhnanstw
 pro Boží Prawdu jím byti mohl. Ga-
 66

Kapitola I.

301

tož jagisté ten Boha pokaušil/ kteržž tdyž
na to přicház/ aby neb Krysta, neb jboží
opustil/ on pro milost staru doma justá
wá/ a že od Krysta, by cokoli nepřátelě
buz moch a kvařic/ neb chyrosti naněm
chrěli, nepustil/ sobě slibuge: rovně tak
nemaudře, gako tdyž tdo w newěstějn
domku byt sobě zwole, neměně w tom
se wšak prohlassowal/ že on nic méně č-
stoty a poctivosti ostřhati minj: tak pra-
wim Boha ten pokaušil/ kteržž gměni
swěho, moha časně, ginam neptenášš/ a-
by potom mezy chýpmi odkud jw bhtě
měl.

Odcud jagisté přicház že
naposledy nepřátelstau moch/ mimo na-
děgi gsa přikračen/ i staru swěho nic
wchřwátiti nemůže, by pak nehraděgi
chrěš; a wida že gměni opustěno bhtě
má pro Ewangelium, bázeň chudoby a
nauze geg obkličuge/ a on i té bázně wpo-
chybowání o Božim opatrowání wpadá,
i podchybowání pak w zaušfání a odpadl-
stwi pohřžen bémá; a nebo wngdeli

B b

snad

ſnad z Egypta/tož se wrtka zase a rozeau-
 že se po česentu a cybuli/běži zpět. Ge-
 ſtrobny na takowj pād nřdſy nebyl pſt-
 ſel/ řdyby byl časně wěcy ſwě opatřil/
 a newſſeckoli ſwě/ředy aſpoň částku/řhr-
 dla nepřátel wychwátřl.

Menerejm ſhc/ že Wáh něřdy
 pádu vchowává, ty řetřř w té částce
 ablaudili: mezy tím gřtě geſt/ že takowj
 ſami ſebe w gřtě nebezpečenſtwj wydá-
 wagi/ a přičinnu ku pokauſſenř ſebe ney-
 ſchytralegřſſimu tomu ſpaſenř naſſeho
 nepřřtelř, poſřřtagř. Aniž náſſe řeč o
 řěch geſt/ řetřř beř toho chudř gſauce/
 málo magř a neb nic:ani o wſſech řěch,
 řetřř wſſecko pro Kryſta opuſtřli: gſau
 řagřſtě něřetřř/ od Boha k tomu powo-
 lánř gařř z přřkladu Apoſtollů zgerwně.
 Což ſe neywjce tehďaž děge/řdyž ſe wſſe
 řřgafá opatrnoſt a ſnažnoſt daremně
 wynařládá/ a pro náſhř protřwenſtwř
 nic z ohně toho wychwátřř nelže. Ale
 o řěch ſamých mluwjme/ řetřř newřm
 gařau

Kapitola I.

303

gafau rozmatilosti / (an gi Bůh w slo-
wu swém zapowjda) pod zášterau Bo-
žjho Opátrowání / proštědny těmi / kte-
réž on sám k zachování života našjdiš
račil, pohrdagi, a gich zanedbáwagi.

Ty kdož prawdy Boží stále se
přidržeři žádostiw sy / wstříšeny se gafš
neywšše máješ / aby tě chudoba twá /
kteráž mnohým zahynutj přičinau byla
a gest / w potušení niewedla / a časně sta-
tet swág, potudž možně, ginam přenesš
pamatuge nato což se wábec říká / Cosysš
to lěv: Antiš pochynbug, aby tě za Božíma
požehnáním, tak dobře to málo, gako pr-
wě cos měl mnoho, wyžiwiti nemělo.

Gestližebš se pak pro wclitost nebezpe-
čenstwi přireffilo, žebš nadarmo praco-
wal / a z gmění twého nic nepřátelům z
rukau wychwátiti nemohl; a neb, žebš
bez toho chudš a nužnš byl; ty nic se
nerozpakug, ale wšfecty přetážíš z cesty
odlože, Krysta následug / a tím gisti buď /
že wlečná ta a ptedivná Díce nebestě-

ho

ho o všech pětce, nikoli tebe neopustí.
To gest čtvrtá rada.

Páté, Barowari se náleží/ aby
se všetečně w dysputach s nepřáteli ne
dával. Nebo jakož ne každý k tomu
powolan gest/ aby nepřáteli přemá-
hal/ což vlastně Služebníkům Chrůwe
připadá/ tak ani těmi dary zásoben není
který k tomu powolání přináleží. Od-
tudž to přichází/ že kdož se w dysputach
dává/ a neb k Odpadlctwí přiweden bý-
vá/ neb při nemensším w ta y w giná
při Wšete pochybowání/ všechněch chy-
trých Odporné strany gressu smítati ne-
může. A tak se mu přichází to což S.
Pawel praví/ Ze se zmítá a točí kaž-
dým wěrem Wčenj/ w newstawi-
nosti lidské / w chytrosti k oklamání
člověku. (Efez. 4 14.)

Dosti tobě gest (lečby toho, anebo
powolání své/ a nebo newyhnutelná
potřeba wzhledávala/ a ty dostatečn-
mi

mi dary od Boha zaslouben byl) hoto-
wu wždycky býti k wydaní počtu/
wsselíkému. Kdožby od tebe požádal
zpráwy/ z naděje té kteraž w nás
gest/ a to s tichostí a s bázní: (1 Pet.
3. 15.) to gest, gestližebn na Dabozenství
swě wyptáwán byl, aby nezajíral/ ale
swobodně ge wyjnal/ a bezewssí bázně
lidské kde toho potřeba táže/ co o tom což
k spasení přináleží smysliš, oznámíš.

Pakliby na tebe wloženo bylo/ aby Dá-
boženství prawého, proti bludám Dapeš-
ským obhagoval: tehdy na to bedlivě
pozor deň/ aby se z šraňků Božího Slo-
wa wywěsti nedal: ale geho samého pe-
vně a stále se držel: nic se na to neohlé-
dage, že ne wssech gegich chytřástek zpra-
witi, a naně odpowjda i mážeš. Nebo
Wira není mošku lidského vměni/ w do-
wozowání a odwozowání rozumem toho
co se přednassí: ale gest Bohu mfuwi-
cému powolowání/ na geho hodno wěr-

W: h iij.

nostj

nosti gaſo nepohynuteľn m z kladu ſto-
gich. A pon wad  ani w ſw tſk ch
w cech newyhnutel n  potrebn  neni/
wſſeligat  chyt ſt  por  eti v m ti: (ne
bo ty gſy t m giſt,  e gſy  low kem a ro-
h  nem  /by gaſ ch  l Soffiſta/nebez
ſubti ln  tw rnoſti, toho dowozowal. Za-
 klad  ſe zagift  na ſw dectwi Smy-
ſl / geſſio wſſat y ti oklamati mohau)
mnohem gſy m n  powinen w  iti to-
mu/co  ſe proti giſtor  neoklamawatel-
n ho Slowa Bo  ho p tiwozu e/by pa -
 wanich  a podwod m lidſk m ſub-
ti ln  odpirati nemohl.

Seſt /Viſkeg obcow nj s lid-
mi bezbo  n mi/ a ſtrany wiry pode te-
  mi/ k eti  na obau ramen ch noſ :
to geſt k eti  ſami new  di na  em ſe vſta-
nowiti magi/a wr  agi ſe: ale s takow 
mi r d obeu /o gegich  pobo  noſti ahor-
liwoſti giſtom  wi . Tato rada gaſo 
gind  w dny  tak ob wlaſ n  w as pro-
aw ſtwj/ newyhnutel n  geſt potrebn .
Eu

Tu zagistě gako tdy pobožných lidi po-
 těšeni a radny potrebi št. Nebo gakož bez
 božni swými příklady a láfáními snad-
 ně přewrátí/a k Apostázi přivedau/tak
 na proti tomu obecěstwj s pobožnými/a
 při Boží pravdě stálými/gako ostně tebě
 k tomu aby Wjru Bohu zachował, bude.
 K čemuž přistupuge, že takowá společ-
 nost gest Bohu welmi milá/a má zna-
 menitě zaslíbení, kterých skrze Malachyá-
 se předkládá/ tehdáž tdyž Chrkem ona
 nemalo sfauzena byla: Tehdy ti kře-
 stíš se bogi Hospodina tytíš mluwiti
 gedem k druhému. Y pozorował Ho-
 spodin a šlyšel/ a psána gest kniha
 pamětná předním/pro ty genž se bo-
 gi Hospodina/a myslj na gměno ge-
 ho. O nichž prawj Hospodin Za-
 stupů: Tě budau w den křestj ga vo-
 činjm, mým křjnotem: a slougi se nad
 nimi/gako se slitowáwa Dce nad sy-
 nem

W b iij.

nem

nein swym/ kterýž mu slauj. (Ma-
lach. 3. 16. 17.)

Secmē, Pilně má srdce proti ne-
erpěliwosti neduhu obražowáno býti.
Swědčj sagistě každodennj zkussenj/ že
množ neerpěliwosti dlaného ssaufenj
ptemoženi bywisse, od Prawy odstau-
pili. Protož Erpěliwosti nabýwati ná-
leži/cmosti té znamenité, o niž Apostol
Potřebjč wám gest erpěliwosti. (Zid.
10. 36.) Předewšim pak pra-
wý gegj základ položiti se musjž kterýž
ne w tom záležj abyhom s Sstojky oně-
mi Mudrlantj wšecky wěcy gakožto D-
sudem gdauch, za newyhnutelně měti/
neb žlého něcho gako byhom spalecy byli
nechtili: ale základ Erpěliwosti gest, pra-
wá Dicomstě Boží wále a opatrowánj
geho, známost. Na tu patřiti mu-
šš/ chcessli pokogně myslj býti/ ne na
lidi, a gině nástroge/ kterýchž Wáh řdnj
nás třesce, vžiwá. Nebo gestliže na
prostředky hledjš, nebudeš mocy než oby-
čegem

čegem psým, kámen hrýzti, toho kdo nim
 hodit, mizege: a nercpli aby tu odporne
 věch trpělivě snášeti snadno bylo: ale
 brž nercpělivosti, hněvem, nenávistí, po
 msty žádostí, až y zauffání ostnem gsa
 pobádán, na zahynutí samého sebe pft-
 vedeš. Ale oči své na Boží opatro-
 wání obráť, vhlédáš, že poněwadž gsau-
 ření ta/gať obecná, tak y obzvláštní a
 osobná/ z dobrotiivosti, maudrosti a spra-
 wedlnosti geho vyplýwagi/ nemohau
 než štáwě geho a spasení swému nápo-
 mocy: a tak porozumíš/ že Protiven-
 stwí toto prostředkem gest/ gehož Báh
 proti wůli nepřátel swých/ k rozšírowá-
 ní Králowství swého/ k rozplozowání
 Prawdy/ a k zgewení wywýšsenosti
 mocí své/(2 Kor. 4. 7.) gať o tom
 Apostol mluwi, vjímá. Tak wyznáš
 že bídny násse odplata gsau za hřichy násse
 welmi připadná: zwlašť pak za porupu
 Slowa geho/ kterauž Báh hladem a ži-
 jní duchowui, napravuje.

Mo-
 žné

znáš. Je protiwenstwi gest welmi platně
lékařstwi Dussi/ gisté zkussení Wry/spá
sytedlně braussení lástý a Naděge/ a mo
cná ostruha pobádagich nás/ abychom
tjm žiwěgi a ochotněgi běh swůg době
hnaui/ a wčného základu dosáhnaui,
žádostiwí byli.

Naučme se také,
Je Pokussení gest wěgečka/ giž Pán k w
čistění humna swého wžíwá/ a gistý dů
wod hrozně pomstý/ giž na bezbožné wwe
de ten keerž/ ani vlastním synům ne
odpaussí.

To wsse edyž se tak rozmáží/ wžitek zná
menitě přinese. Tak se zagisté stane/ aby
swatým mlčením. Je sám srocowat/
a následugie Dawida, oněm il a neo
sewřel wst swých: proto Je to učinil
Hospodin. (Žalm. 39. 10.)

Pokorně se také pod mocnau ruky
Boží podkládati budeš/ a bez reptání
btkně geho ponešeš/ s tjm. Králem w
swém wyhnanstwi křtage: Magdulic
mi

milost před očima Hospodinowými/
přivede mne zase/a vřáže mi Vlast
y přibytel Boží. Pakliť takto te-
bne/ Nežijš mi se: Av teď jsem/
nechť mi učiní což se mu dobrého wi-
dj. (2 Sam. 15. 25. 26.)

Odrud y to pugde/že opatrně čint-
ti budeš/cokolí budeš činiti utrápených
svojích: sferke se aby se w něčem nevtvá-
pil, a k zachování sebe neztizených pro-
středků (gafž ne geđní činí) nerozmysle-
ně se nechýtal. Naproti tomu pak, po-
sognau myslí očekávati budeš Spasení
a wysvobození Páně: kteréhož žádný
wiběti nemáže/ gedině lečby ho očeká-
wal. Moggjš jagistě to dvě spogu-
gezočekávání totiž a skutečné dosažení:
Strážte/a wize spasení Hospodinowo
(Exod. 14. 13.) A gistě w skutku
shledáš pomoc Páně/kdykolibž w bogt
postawen byl. A ne gen to/nhbrž y na
budauč čas dobré naděže i toho žkuse-
nj

ng 1805

ni snadně nabývati budeš. Za pat na-
děge nikoli tě nezahání. Nebo trpě-
livost působí zluštění/ zluštění pak
naděgi/ a naděge nezahánuge.

Nebo láska Boží rozlita gest w srd-
cích našich/ skrze Ducha Svate-
ho/ kterýž dán gest nám. (Řim. 5. 4. 5)

K čemuž přistupuge/ že oddage
se tak cele vůli Boží/ přerokování cen-
a znamenitých věcí slibů geho odru-
neseš/ genž gest život věčný. Nebo
(gals di Apostol) potřebí gest vám
trpělivosti/ abyšcie vůli Boží čimje
dosahli zásluhy (Řid. 10. 36.)

A toť gest nepřednější prostedel
k zplodování w nás pravé a pevné tr-
pělivosti/ Zvolení gmenovitě na D-
párování Boží.

K též cenosti w
nás vzdělání mnoho napomáháji při-
kladové svatých Mučedníků/ a jiných
znamenitých věcí služebníků/ kterých
vstává

Kapitola I.

313

šťastně před očima míti máme/nen-
 vice pak patiti na nedokonalosti o-
 braz všech cností, až v Trpělivosti/
 Gejisse Krysta, vůdce a dokonavale
 le Wyrp: kterýžto místo předložené
 sobě radosti šupit křij, opovážim se
 hanby/v posadit se na pravici Trů-
 nu Božjho. (Zid. 12. 2.) Nebo
 rozvážijiti haněni a pomlouvání/gi-
 muž dogmár byl/a veržky kterč pte-
 vělivě snášel; naučš se haněni a kti-
 vch/sočeni snášeti. Gehegeti/svá-
 táni/verhání/nahota/raucha dělení/
 bičování/hokty a odvperny nápeg/ktij/
 smrti/a cožkoli tak těžkého podstaupil/
 se ani emé/ani toho giného i lidi/sau-
 ženi a trápeni, čím se nromnati nemo-
 hau/ kteráž on wstál; to xřůbi/ aby
 vdamau mřšij křtem se křtěl kterčmž on
 pokřten byl: a kalich pil/ kterč on w-
 pil: a duši srau w trpělivosti aby
 wladl. (Luf. 21. 19.)

cc

Dm

Dsmá a posledni t stálosti po-
moe gest/ wysťtjhati se formauceni z či-
tedlnosti jlych wěch přicommých/ a z bá-
jně budauchch wnyplwagiccho. Za-
towá jagistě Kormutliwost geden z ney-
slyněssich nepřátel gest proti nimž wě-
tich bogowati má; gehož častokráte
tak weliká gest moe/ že mnohý od něho
poraženi bywše/ Nebi hřbet vřázali: to
gest, od Prawdy Křystowý se odwrátiti.

Wn tedy Synowé Boží/ křetě
pro tak znamenitau při trpěte/ wseligat
se sťetie/ abyštie nepřitele tohoto/ gako
gestěra gedowatěho w lánú swém nepř-
stowali/ syc pomalu wám srdce hržiti
bude/ a o slyu wassi wás, n o žitwot du-
chowny, připrawj. Kěmuž abyštie při-
giti nedali/ hned gatzby tato gestěra
tebe se chytla/ sťes gi do ohně potěšow-
wánj Božich, aby od něho sehlcena by-
la. Postaw gi na odpor mysl Heroit-
stau wdamau/ křetěž aby nabyt/ wseckot
wssudy (wmjssli gen zpřsob swág ro-
wašo/

315

Ваша

Dabla/ tdyž sy swět/ tim samým Jeſ
 Wyznawánj gména Kryſtowa wiſſe-
 chněm wěcem wředſtawil, přemohl.
 Weliká pokuſſeni tē porátawala; ta sy
 přemohl/ porazyl/ porlačil: a odrud
 čiſtiſſi/ gafo z ohně gimžs prubowán byl
 wiſſel sy. Gat weliká tu k plěſánj ma-
 terie! gaťá radoſti hognoſť! gat weli-
 kſh odrud Swědomj pokog! Gat weliká
 dauſſánliwost a giſtota ſpaſeni! W
 tom tedn bogi wiťežſtwj doſáhna/ ne-
 máš w prawdě proěbn na budaučy čas
 myſli opowrženě/ chauloſtiwě a ſmučně
 bſti mēl. Porěſſeně tedn myſli bud
 wſdyčny; poněwádž sy o láſce k sobě
 Woji tať giſt/ že s Pawlem Swatým
 tiſen mážeš; Kdo náſ odlaučj od lá-
 ſky Kryſtowy? ždali žarmaucenj? A
 neb wſkoſť? nebo protiwenſtwj? žda-
 li hľaděčili nahota? ždali nebezpečn-
 ſtwj? čili meč? gafož pſáno geſť:
 Pro tebe mrtweni bywáme celý den
 Gmſni

Gmijni sme gako owce oddané f za-
 bity. Ale wtom we wšsem wdatně
 wjetežyme/ sfrze toho kterýž nás zami-
 lowal. Gist sem zagistě že ani smrt
 ani žiwot/ ani Angelé/ ani Knjžat-
 stwo/ ani mocnosť/ ani nastawagich
 wčep/ ani budauch/ ani wysokeť/
 ani hlubokost/ ani kterékoli jiné stwo-
 řenj/ nebude mocý nás odlaučiti od-
 lásky Boží/ kteráž gest w Křystu
 Bežíši Pánu nassem. (Rym: 8. 35.
 36. 37. 38. 39.)

Bud tedy gist a bezpečen gistan po-
 mocý geho/ w gakékoli neškodnosti:
 Dpatrowáni geho nikdy tě nezmyslíž
 Swěť kteráž na tě autoký čini nic ne-
 sprawj. Nebo řdyž gest Bůh s
 námi/ y kdo proti námě kterýž ani
 vlastnjmu Synu swému neodpu-
 stil, ale žanás za wšsecky wydal geg:
 Ecclij. y ftes

y kterakžby nám s nim vssech věc
nedal? (Řim: 8. 31. 32.)

Wěz že nepřátelé tak gsau mdtl/
aby ani wlasu (Mat 10. 30.) i hlavy
twé vsstlaubnauti nemohli/ bez wůle
Otce twého Nebeského/ (Luk. 21. 18.)
kterž nic chiti nemůže/ gedině cožby
dobrému twému bylo. Někbrž ani sama
wssech nepřátel hlawa, Šábel, tak mno-
ho moey nemá/ aby do těch nečistých
wepřů (Mat. 8. 31. 32.) wstiti mohl/
bez dopustění toho twého Spasitele: ge-
muž řečeno; Sed na pravici mé/ do
kawádž nepodložim nepřátel twých/
ja podnože noh twých. (Žal. 110. 1.)

Porěšug se Božstwm žámlu-
wami/ keréž gisté s sauzením wstwo-
bozenj s neomylným nepřátel streká-
ním/ zašlibugj. A pro tu přjčinu dau-
ffánliwě s Dawidem spjweg; Proč
sy smutná dusse má/ a proč se for-
maujš

mau:js we mně? počkej na Boha:
neboť gestě wyznáwati geg budu/
oně gest hogně spaseni twari mé/ a
Bůh můg. (Zalm. 42. 12.) Kiteg s
swatým onim Mučedlníkem; Přissel
Antykryst / ale přissel také na něg
Krystus: promozuge sobě a wzělá
se nepřitel / ale ay hned w patách ge-
mu Pán / ku pomstěni křiwd nassich:
spauzý se protiwný a hrozý / ale gest
řdobý nás zrukau geho wyswobodit.
(Cypr. ad Thib.)

Poněwadž tedy přegistě gest: se pro-
tiwenstwi tato nemohau býti ne; pá-
dem nepřátel / a na káženi gich se jatý
ti: warůg se aby se ilým pokřtím k wá-
li neformauil. Mňbrž tdytoli něga-
fá smutná nowina přicházý / a o něga-
fém nowém witéžstwi nepřátel / a šstěš
gegich se mluwý; nerozpakůg tě to / ale dá
le myslí gda, k celi tichý pokřstěni prohlé
C c iij. dag

dage rey: Gessie Komedya dořonda
na není; gessie přisati nemáej; jawir
ty počesey / a wěcy te skončeny / kterej
ginafij nepřatelům nebude / gedine
smutné a hrozně.

Obzwlaffně pak sobě rředkládeř
welikost odpłaty wěčné od Boha tobt
gatož zaslíbené, tak y připrawené: Bła
hospawenij kterij trpy protiwensťw
pro sprawedlnost: neb gegich gest Krá
lowstwy nebeské. Błahospawen
gste, když wám zlořeciti budau lidé, a
protiwensťw činiti / a mluwiti wesse
cko zlé o wás khauce, pro mne: Ka
důgte se a weselte se / nebo odpłat
wásse hogná gest w nebesých (Mat
5. 11. 12.

Gsau tedy wterpenij wásse jáwda
wet a důwod gistý sláwn, kteráž wás o
táwá: Nebo / gestliže s Krystem tro
pjme

psme/ také spolu s nim oslaweni bu-
deme. Tak zagiště zato mám/ že ne-
gsau rowná utrpení nyníjsi/ oně bu-
dauch sláwě/ kteráž se zgeruti má na-
hás. (Rim. 8. 17. A; Toto nyníjsi
matičké ssažení naše/ přewelint
weliké wěčné sláwy bříme nám působ-
bi. (2 Kor. 4. 17.) Wěrna gest ta-
to řeč: nebo gestliže sme s nim žemře-
li/ tedy také spolu s nim žiwi budeme.
A trpimeliž, budeme také spolu s nim
kralowati. (2 Tym. 2 II. 12.)

Když tak wšecny tyto wěch w myslí
sobě rozběteš, w skutku porozumíš/ že ne-
toliko wssaženích těch swých přičiny ne-
maš k zarmutku; ale raději že ona w to-
bě radost působiti/ a přičiny k oslawo-
wání Pána Boha ponastřtati mají.
Z toho že obcugete utrpením Kristo-
wým, radugie serabyšste y při zgeru-
ni

nj

wenš sláwy geho/ radowali se s wes-
selim. Gestliže kdo trpí jako Křes-
ťan/nestýd se za to/ale oslawüg Bo-
ha w té částe. (1 Petr. 4. 13. 16.)
Ta byla příčina radosti Apostolům/
Je meškami vmrškani byli/a potupu
pro gměno Křystowo snesli. (Skut.
5. 14.) Odkudž Apostol dj: My
se chlubíme s sauzenjmi. (Řim. 5. 3.)

Odstup tedy od nás, nemilegši
Bratři, wsselika chaulostiwost! wypuže-
na buď z srdech wassich kormuštiwost/
nic na potom myšlením takowým ni-
tým a opotwřeným se nezaměstnáwen-
te: nim toliko dychente, což k důstogněmu
wassemu stawu přináleží. Ať sňh-
šlegre/ Statet, Poctiwost, Gměni do-
mowni/a gestliže gste co giněho stratili/
nžbrž wssecten swět, že gsau wěch tako-
wé, kterých gsau daleko pod důstognost wa-
ši nižši/a přiliš k tomu, abyšste wy ni-
mi

ni mysl svou i aměstnávatí měst, cha-
terně. Samo Nebe připadá wytrhše
nosti wassi/a sláwě té wassi t nž od Bo-
ha wyjdwižent gste.

Ehodiež tedn tak gatz hodně gess
na přewytrhšené Powołání wässe: po-
čineyte sobě tak, aby se to wassem obco-
wání/w wassich řečech/w samém obliče-
gi wassem tkytěla sláwa Synů Božich
t nimž Nebeské Králowstwj/a wssedek
okršleť swěta přináležj. A mezy tím,
dokud gessě do regimentu newstaupjte/
a Sceptrum do rukau wám se neoddá/
bogugte vdamně/ gatz statečným Kry-
tům Božim náležj: aniž nač giného tro-
mě na Korunu/ kteráž nám připrawena
gess, myslte/ Zapomjneyte se na ty wěs-
cy kterěž gsau za wámi/ t těm pak kte-
rěž sau před wámi/ vsylně chwátejte/
t cpli běžte/ t odplatě swrchowaného
powołání Božjho w Krystu Gejssli.
(Filip. 3. 14.)

Kapl.

Kapitola II.

Stady a Napoupaň / tierať k Odpaditým přinde
tejeť.

Myni se k wám obracím / kterých
ste a h nastogte. Odpadistwjm
swjm od Bohi smlaumy odesli /
Kryta zapeli / Prawdy Bohi se odčestli
kém Dábelškm se voderfali / a do sta-
nů Antykrystowch přestli. Po-
gurete welikost hřichu swého: plačte a
hořefugte nad mizerným bláznostwjm
swjm; vložte sobě Pokání i hrozného
toho tyranstwi / kteréhož ste se k vlast-
ním swjm newinným dítkám dopustili
a gahysste hrozný ten sand / kterých wám
h celé té Antykrystowě zběti, k nř ste se
připoaili, nastáwá / odwrátili, na to mysl-
te. Ach rozvažte pilně bídneho tohoto
kratičkost / a wěčnost jactm adauchho, h
wota. Rozsude bídny přisob / donéhož
ste Swědomi své vmedli / a w gahé tráv-
ni / kterých se wám v i smrti newje zge-
w) sami sebe pohřžili. Aniž

Aniz se pokaussegre wěnjšū gatych
 t zastírání, a neb zrenčowání neshlech-
 nosti své shledáwati. Zádneho tu mi-
 šta wghmluwa nemá. Nebo cobysse
 toli přiwozowati chčěl/nerenli nic wassi
 Pti nenapomůz/ nōbrž gi gessě pohor-
 ši. Medomniwenie se, abysse se w haussě
 přikladů vtrněi mohli. Zlostný Chr-
 twe způsob/a štěstí nepřátel/tak weliké
 nebylo, abysse proto tak sseredně nahoru
 swau vlážati bñti měli: Poněwadž
 ste ne časů, mistu, a osobám/ ale Bohu
 a Swědomi svému slaušiti měli: Aniz
 tē to mymławá, že ste y w Papežstwu
 spasení dosáhnutí moci sobě trauffali.
 Bážeš porracení hospodářstwi/lečání se
 chudoby a wghnanstwi/zbarvení Vřadu,
 a gestliže ste gatě gině nepřiležitosti wi-
 děl/ t Odpadlstwi wás přiwesti neměly.
 Slibowě aulisni, kterěž wám dābel na
 hote swghmjnkau poklonu gen předložil,
 oflamawaredlnj a štodlni byli. A-
 niz wám co napomáhá/bud nášli ne-
 přátel

přítel/buď pravého náboženství w srd
cu zachow mého zástěra/ buď vmyšl na-
vrácený se zase k Chřtství. Nebo to wšle
že fiktové listi gest/ a wčny marné/ gí
sme prvé vtázali.

Daremně se také mdlobau lidstau
zastíráš/ kdo gí kolt. Wědels zagístě o
ni/ y před padem swým, protožs měl o
prawdomě se lékatstwjim/ a jbrogi du-
chowni zaparkiti. Ale ty co? Daleko
ginat/ nžbrj naopak s věim: naschwál
swé žlé rozmnožit/ a mdlobu s gínámí
lidmi společnau w neobhčegnau nemoc/
Kaka gízlíwého, proměnit. Wěny/
je Báh Ortel odsauzen neméně na ty
wynese/ křetj se mdlobě přemoch bálí/
gako y těm neyneslechetnégšim. Stra-
šlívým pak a newěrným/ a ohpzo-
ným/ a vražedlníkům/ a smilníkům/
čaroděgníkům/ a modlářům/ y wšle-
chněm šhárům/ připrawen gest dí-
gejch/ w gejetě kterěj hořj ohněm
seras

Kapitola II.

327

lyrau/genj gest smrt druhá. (Zger.
21. 8.) Aniz sobě tím co napemahaš/
je minu na ty křetjž se swedli, cráš:
Nebo porvedeli slepý slepého/eba do
gámy vpadnau (Mat: 15. 14.)

Nic tedn giného tobě nepejustará,
gediné aby s prawau pokorau před Bo
ha předstaupil: a na tolena/gat srdce/
tak y těla, ponížene padl. A přetož,
wsléweg sliz pokání prawého/ s Perer:
obraz žitel na toho křetéhož ly bodls
a swěl nad nym, gako kn jlenym nad
gednorozeným: hořce prawym plač
nad nym/gako hořce plačj nad piro
ženým. (Zach. 12. 10.) Wěssi
zagisté tuto přičinu máš k pláči/ nežli
ly řdy pro smrt něko z swrch nenlep-
slich mjei mohl. Kdyby něko z
swrchch nehmilegssich strze obcenau
smrt stratil/(Cypr. de Laps.) pra-
wj na ten smysl weliký ten Služebník
D d ij. Wóh

Boží, gehoſ často vſipomináme, wždy
 chalby boleſtně a plakať/ neofficitby
 twáře/ proměnil raucha/ ſmutného
 byl wježenj/ neſtrihánjm wlaſſu, a
 s wěſſenjm obočjm, znamenj by žár
 mucku na ſobě wſazowal. Ty pal
 ay Duſſi ſwau wbohý ſy ſtratil/ du
 chowně mrtwý gſy včinen/ ſám ſebe
 žiwobytjms přecekal/ a ſám chodě
 mrtwé tělo ſwé noſýš/ a hořce neplá
 češ vſtawicně newzdycháš ani ſe
 buď pro ſtud dopuſtěného hřichu/
 buď pro vſtawicně natýlání a plác/
 neſtrýwáš?

Dej tedy wſhoſt wſſeckném rozkoſſi
 wſſelitému wſeſi/ a ſmureť ſwůg ze
 wníčnjmi zpárobj/ a wſſemí činy ſwů
 mi, oſwědčug. Wgnt ſobě gjdla a pi
 ti ſwého/ aby tím lépe o ſhlazenj hřichu
 ſwého wtemyſlowati mohl.

Breť
 ſe k miſoſrodenſtwj Božímu, wwrz ſebau
 a pro

i propasti Spravedlnosti/ do propasti
Milosrdenství jeho. Modl se ma
vstavičně/ aby odpustil i pronesení
tvé. Kch s marnotratným Synem:
Otce ižhřestil sem proti Nebi a před
tebou/ a již více negsem hoden slauti
Syni tvému: ale vciň mne jako gda
noho i nájemníku tvých. (Luk. 15. 18.
19.) Smilůg se nademnou Bože/
podlé milosrdenství svého/ podlé
množství slitování svých sřlad přes
staupení má. Dokonale obmeg mne
od nepravosti mé/ a od hřichu mého
očist mne. Nebo gá znám přestaup
ení swá/ a hřich můg předemnou gest
vstavičně. Tobě/ tobě samému
ižhřestil sem/ a zlého se před očima
tvými dopustil. Aby spravedlivý
žůstal věcech svých/ a bez vheiny w
saudech svých. Syn ty libugeš pra
D d iij. wdu

wdu v twnitřnostech: nadto ſkrypeau
 maudroſt ſwau ſgawil ſy mi. D
 čiſť mne Žopem/a očiſtěn budu:
 vmeſ mne/ a nad ſnih bēlegſſi budu.
 De pmi ſkſſeci radoſť a poteſſeni/tať
 ať ſplēſſi koſti mē/kerēž ſy poteřel.
 Odwrať twať ſwau přjſnau/od hřj
 ſnoſti mſch/ a wpmaj wſſecky ne
 prawoſti mē. Ţrdce čiſťe ſtworť mi
 ō Bože/ a Duchu přjmého obnow
 v twnitřnostech mſch. Nežamjteg
 mne od twaři ſwé/a Duchu ſwatého
 ſwého neodgjmey odemne. Na
 wrať mi radoſť ſpaſeni ſwého/a Du
 chem dobrowolným utwrdť mne.
 (Žal. 15. 2.3 4.5. 6. 2c.) Žtem, Hoſpo
 dine w přchliwoſti ſwé netreſcy mne/
 ani w hněwě ſwém kárey mne. (Žal.
 38. 2) Wpſkſſiž mne ō Pane, Pa
 ne

ne odpusť: Pane pozoruj a vciň/pro
gměno své swaté/ (Dan. 9. 19)
a pro zásluhu Syna twého Bezisse Kry
sta. Žeťhle pokornými medlibami/
a pravým pokřením srdce k Bohu se v-
tíkat náleží.

Ale na tom dosti nebude. Přidati
se zájistě musš opravdové do Chrťve
nawrácení, máli Dofání twé býti pra-
vé. Nebo není dosti pocestnému zblau-
dičkému poznati, že i slunice sessel/ a nad
tím řeškau mysl mieti: nawrátiti se zase
musš na cestu, gestliže maudrň gest. A
poněwadž sy nad propastí zatracení twé-
čného postawen: pohled na tu hroznau
rošli/keráž pod nehami twýma gest/a
twi; gat peklo rozedřelo hrdlo své, aby
tě pohltilo.

Sestě se tedy, kdý nad
propastí gšy/aby předce posturuge, aneb
tu postáwage a ohlédage se, do ni ne-
vstauz: a tuťby wera bylo: ale pospěš
spátkem/a retüg život swüg. Gediným
zájistě tím prostředkem i zahynuti sebe
wýchwá-

wychwátiti mŕžeš/ gestliže hŕber swŕg/
 kteréhožs prwě Krnstu nastawoval/ ny
 nj Antykrnstn vŕázeš.

Protož neměg na tom dosti žetby se
 nemoc twá nelibila, ale tatě gt hog; ne-
 chcessli nadarmo bolestiti, a s Sidassem
 sauffati. Nawrat se do Dcomského
 domu/ něhož sy odšel: poněwadž widíš
 že krom něho nemŕžeš býti krmem, leč
 mlátem, swinstau totiž potravau, mŕsto
 sladkého pokrmu a Nebeského chleba/
 kteréhož sy wdomu Boha a Dce swého
 w hognosti požíwal. Nenasle-
 dŕg kŕawce toho/ kteršž gednau z Korá-
 bu wpuštěn by w do něho se wjce nena-
 wrátit. Ale poněwadž kromě Chr-
 tne Swědomj twému žádného odpoči-
 wánj se nenacházš: buď holubich onau
 kteráž kdýž nenasla kdeby odpočinula
 noha gegi/ do Korábu se nawrátila.
 A pro ten chl mŕstŕhen se napotom po-
 wěr a mŕdláŕstwj Papežského: a že gmě
 na jlořečené té Antykrnstowy oběti, aby
 pŕti

při ni nebýval. Wygdi z Babilo-
na/aby neobcował hříchům geho/a
aby z ran geho nepřigal. (Zge. 8.4)
Odřečni se dabelských lži, kterých byl
přigal/ a zgeroně Posání své osvědč/
na místě tom v němž bydlíš/ gestliže to
gen bez wssetečné oporázlivosti/ a pro
Boží powolání učiniti mášes: Patli
nie, následug Bratři při Boží prawdě
stálých/a vrec ginam.

Přičiň se také o to/ aby z giněni
swého něco přenesl ginam/ proto aby w
Exilium čím žito býti, nhyř n odkud nu
inym Bratřim, zvláště pat při Boží
prawdě stálým, vdělowati měl. Nemo-
hliliby toho dowěsti aby tak se opatřil, o-
puště wssecto vyjren se. Wsseligat za-
gisté gest spravedlivé/ aby poněwadž
milowání státku tebe zawedlo, in geg za
se zawrhl, a sobě zlehčil/giž napotom to
což tě nad gámu zahynuti bylo přiwedlo
za nepřitele sobě pokládage: a že poklá-
dáš toho wdatným pohrdnutím, opuště -

nim, a z něho vdělowáním, dokazuje.
 Vchytí slyně Estirá toho, kterýmž tě rač
 těžce ranil / a rozmáčet age ho, položí na rá-
 nu / gestliže rošťak zachován a k zdraví
 zase nawrácen býti žádá.

Wykoney pat rošťeko to ochorně / a
 bez odkladu. Dnes vlyssjitelí hle-
 geho, nezamrzúgte srdce swých.

(Gal. 95. 7.) Warüg se, aby s
 obrácením swým neodkládal k lepším
 Chtíwe časům / a ažby se potušení sko-
 nala. Nemožs jagisté budešli do toho
 času žiw: a by pat byl, negisté rošťak gest
 vdělili tobě tehdáž cprawdowého Poká-
 ni Bůh. Nemplye se Bůh nebude o-
 klamán. (Gal. 6. 7.) aniž trpěti můj
 aby k do milosrdenství geho k álému v-
 žival. Gednostegně nebezpečně gest,
 vbezpečení tělesného snem na polstřeti
 milosrdenství Božího vsnauti / gako le-
 táním se spravedlnosti geho dnem nech
 zmjtánu býti. Nebo když nemccný v-
 stawně spj. rowně gest smrtedlné zname-

ni, gako tóni spáti nemáš a sebau pach-
tuge. Náhbr; jabiselt gich tento possenil;
Saul ushc/ onen tich; Dawid zahubi
gich desei ushcii. Ale wice sme o tako-
wém odkladani wšse mluwili: (Wiz-
knih. 2. kap. 9.) proto; se nyni na tom
messkari nebudeme.

Dále, Chceloliby se tělo wirari/ a
swgh rad tobě nastřtati, hleď/ aby mu a
ni wšsi nepropugčowal. Nebo anizt co
gineho předkládati bude, fromě to čim;
tě gednau gi; zawedlo. Refnelit te-
dn. Ale litug sebe: Ez hned odpowěz/
Dwegdi odemne Satane/ ku pohoro-
steni gš; mi. (Mat. 16. 22. 23.)

Emto radám/ ktergh; tobě postř-
tá Duch Swatý, dášli misto: gistě že
gist bgti moey buděš/ milosrdenswim
Božim, kterě; tobě gi; ruky pedáwá.
Zat n na tebe Kristus Pán čim; la-
stowim okem ktergh; tam někdy na
Apostola swěho wihlěd, porakti/ a co
hřichu twěho tě očisti, kka: Dauffeg
107

(vi) Synu, odpustění sa tobě hře-
chowé twogi. (Mat. 9. 2)

Amž té předěsug, na hrozň cen
twiug pād se rozpomināni, a neb na sau-
ffāni přimouug. Neb ačkolis, co
na tobě gest/wěčného zatraceni zaslau-
žil; gest wssat misko k odpustění tobě
kterhž sy i mdloby padl/a proti Duchu
Svatému nejhřestil. Což i těch zna-
mení poznáš/gimiž Pán w slovu swém
hřích proti Duchu Svatému wypti-
suge.

První známení gest/gestliže
člowěk dobrovolně hřestil/(Zid. 10.
26.) to gest ne zmdloby/ neb neznámosti/
ale zpauhé zlosti a celau woli/ od praw-
dy odstupuge.

Druhě/ gestliže znouu Syna
Božjho pokudž na něm gest frizuge,
(Zid. 6. 6.) to gest/gestliže k zradě své
přidává nenáwist k Boží Pravdě / a
wzteklost proti wyznawačům gegim, tim
se

se k Židům četně Křsta vřizovali,
přivčastnuge.

Četj/ Gestliže Duchu mi-
losti potupu činj/ (Žid. 10:29.) to gest/
tak hrubě vzteklost tu dábelstau/ kre-
tauž proti pravdě Ducha Swatého
žážen gest, pronássi / aby také y rau-
hánjm milost a Pravdu Swatého
Evangelium hzdil.

Četvrtě/ Gestliže Syna Bo-
žjho poslapáwá, a kreu smlaupy
kterauž byl poswěcen / za nehodnau
drahého wáženj má: (Žid.) to
gest / tdyž ho duch přewrácenosti tak
mámj / aby krewe a žasluby Křstowj
wjce sobě newážil / než jako obecně kre-
wěhofoli člowěka krewe.

Pátě/ Gestliže posstwrnamě
swěta zase zapleten gsa / od nich pře-
možen býwá / (2. Pet. 2. 20.) to gest/
gestliže zase pod moc hřicha / a gbo geho
se

Če

se

ſe nawrátě, vſdu žadostem ſwým pau-
ſti, a ſiwot bezbožnſ a pohorſſitednſ
wede.

Ža gſau znamení hřicha proti
Duchu Swatěmu: kteráž geſtližebn
přisobě naſſel/ mēlbn w prawdě doſtí
přičinn o miſoſti Božſké doſonce po-
chybiti. Nebo nemožné geſt/ těm kreſtí
ſe toho hřichu dopuſtiti/ žaſe obnowiti
ſe ku pokánj. (Žid 6 6.) A, Wſſe
liž hřich y rauhánj, bude lidem od-
puſtěno: ale rauhánj proti Duchu
S. nebude odpuſtěno lidem. A kdy
by kdo řekl ſlowo proti Synu člově-
ka, bude genu odpuſtěno: ale kdož by
řekl ſlowo proti Duchu S. nebude
genu odpuſtěno/ ani w tomto wě-
ku, ani w budaucem. (Mat. 12. 31. 32.)

Že pať ty ž ſamě mēloby ſy padl,
t žauſſánj přičinn nemáš: gen den
miſto tomuto ſwatěmu Powčománj a
Kade

Každě: snc ginače mohlo by se to pro své
zastavení stát / že by se tobě Odpadlství
tvé w hřích proti Duchu Svatejšímu,
obrátilo.

Uposlechnessli spashrednějších řeč,
to rad/nepochybůg abyť tobě také přiná-
ležeti neměli slibové, kteréž těm gestto se
s pravým pokáním k trůnu milosrden-
ství jeho vřítají/čini. Odstaupili by-
li Zide od Boha/a netoliko ginať bezbo-
žnj/ale y Modláři učiněni/byli. Ale
co k tomu milosrdný Bůh říká? Gest
liby se bezbožnj odvrátil, odemšlech
hříchů svých kteréž učinil/a ošřihal
by wšlech ustanovenj svých/ a činil
by saud a spravedlnost/gistě žiw bu-
de/a neomře: žádná přestaupenj ge-
ho/ gichj se dopustil/ nebuda u gemu
připominána: w spravedlnosti své
kterauj by činil / žiw bude. Zdalij
baka u lyboť mám w tom/ když umjra
bez
E s ij.

bez

bezbožný/ dj Panovník Hospodin?
 Zdali ne raděgi/ kdýž se odvrací od
 cest svých zléch/ aby žil byl? (Ezech
 18. 21. 22.) Živě sem já/ dj Panovník
 Hospodin, že nemám libosti
 w smrti bezbožného: ale aby se od-
 vrátil bezbožný od cesty své, a žil
 byl. (Ezech. 33. 11.) Gesteť y ny-
 nj, dj Hospodin, obraťte se ke mně sa-
 mému celým srdcem svým/ a to s
 postem a s plácem/ y s křivením:
 a roztrhněte srdce vaše/ a ne sama
 raucha vaše/ a nawraťte se k Ho-
 spodinu Bohu vašemu: Neboť
 gest on milostivý/ a litošivý/ dlu-
 hočekagivý/ a hogný w milosrden-
 ství/ a kteryž lituje zlého. (Joel. 2. 12.
 13.) Kdýž se rozhognil hřích/ tedy
 gesteť wšec rozhognila se milost.

(Rim.

(Řim. 5. 20.) Vestliže budeme
vpoznáwati hříchů své / věrně gest
Bůh a spravedlivý, aby nám odpus-
til hříchů / a očistil nás od všeliké
nepravosti. (1 Jan. 1. 9.) Přistuptež
tedy směle s dauffaním k trůnu mi-
losti / abyšce dosáhli milosrdenství /
a milost našli ku pomoci, v čas při-
hodný. (Žid. 4. 16.)

Milosti této všili nesčislni hří-
šníci / kteříž byli od Pravdy odstaupili /
a modláčstvím y pověrami rozličnými
se poskvrnili. Kolikrát lid Izraelský
v modláčství vběhl / a zase obrácen,
na milost přigal? Šalomoun a Manas-
ses / od Boha se odvrátivše, vsak s mi-
lostí Boží zase se potkali. Zoho se y
Petrovi Svatému dostalo / kterž se tak
mrzce byl poklešl. Některž mnohých od-
padlých po svém obrácení tak welice od
Boha počtení sau, že netoliko nové šly

E e iij.

nabyli

nabyli/ale také znamenití Křesťanští Kr-
 tiji i ních byli/ať n Mučednické koruně
 dosáhli; gah; i téhož Apostola příkladu
 se widi. To též že se přihodilo w proti-
 wenskwí Eugdunenskwém/ia Antonia Bě-
 ra/ připomíná tak Eškew w listu tom
 kterýž tehdá psal/ slovy paměti hod-
 nými: Mnozí (pry) kteříž Břiu
 zapřeli/byli jako w životě matky Eš-
 kwe znouwu počati / znouwu w audy
 fformowani / znouwu k životu přive-
 deni / znouwu k wyznáwání wjry své
 posplyni. K životu pak nawráceni a
 w spěle zmocnění bywše / sladkosti Bo-
 ži (kterýž nechce smrti hříšného / ale
 podle své dobrotivosti ku pokání
 geg wolá) w srdcích svých tak cýti-
 li / že před soud dobrowolně přistupo-
 wali/aby od Prezidenta o wjře své
 zase dotazowani byli. A níže díz
 Křesťowa sláva / škrže ty kteříž před

A takomých přikladů následovati mu-
shš každý k dokoli žádáš, aby na tobě
Bůh/ ne spravedlnosti ale milosrden-
stvi svého přiklad ukázal.

Tak buďšli činiti/ vystřihy se a-
by o Boží milosti nikoli nepochybował
wjry nepřikládal hada starého svodům/
kteržt tagně do vsi syrti, že ani slibowé
ani přikladowé ti k tobě nepřináležejí/ a
le k samým wnmoleným. Nebo gíst
budeš wnmolením svým/ gestliže swa-
tých řečeo naučení a Rad vposlechneš.

Kapitola III.

Nadý a Napomenutí tím, kterž wen z pokussení po-
staveni glau.

E se wás dotýče/ kterž Bůh
podlé dobrotivosti své/ před po-
kusseními posawád w bezpeč-
nosti zachował; powinnost wásse gest/
abyšste wděchnu myšli/ Boží dobroti-
vost kterž Nebestý Dec k wám doka-
zował

Kapitola III.

345

zowal, poznawali. Nebo nikoli Bratři
 swych lepši negste, kterěž Pán časů ny-
 něgšich tak těžce nawštěrowal: on
 wšak wás w takowá pokussenj / gimiž
 se gini pobožnj Bratři wáši tčibi, wy-
 dari neráčil. Hleďte tedy příkladem
 ginch zmudřeti. Nesudte wšterečně o
 těch, kteříž protiwenstwj snášegiz; nžbrž
 ani o těch kteříž padli. Dosti gest ge-
 ště Pilátů kteříž neméně wáši krew /
 gako y Bratři wáši / s oběmi smišti
 žádostiwí gsau. A wždytčy wěže w Sy-
 loe wzdwižená gest / kteráž rowně wás /
 gako giné zatititi máže. (Luk. 13. 1. 2. ř.)
 Nebud wšokomyslný / ale bog se.
 Ty kdo gšy aby tupil cypřho služ-
 bníka? wšak Pánu swému stogi / a
 nebo padá. Stanet pak: mocen
 gest žagistě Bůh utworditi geg.
 Komu se zdá že stogi / wizyž aby ne-
 pade. Pokussenj wás nezachwátiko
 než lidské. (Kjm. 1. 20. Item 14. 4.)
 Ne

Nevšiměte tžlému pošege a bez-
pečnosti / kterž wám Bůh tat lastawě
propugēge. Ale t bogi se stroge / a
žbrog duchowni pohotowě mēge. Wi-
te gať mdlě gest tělo wässe / gať přisná
sprawedlnost Boží / gať k wauch lew ob-
cháň / gať weliká gest nenáwist Swěta:
A gŕsteli maudkŕi, nedomniwěte se / aby
Napež a qeho náhončŕi odpustiti wám
mēli wás Dřtel / kteržmž ho za Anny-
stannhlassugere. Stržšlŕwŕi tedy budte,
a bđete (1 Pet. 5. 8.)

Bđete se Bratři swěch škodau wš-
hoť bratři od Swěta žadostŕi, a wásnŕi
geho. Widite gať mnohě mnoho škogŕi
přisilissně to wěch časnŕch milowánŕi / k-
teržmž přemoženi glauce, někteřŕi od Kry-
sta odstaupili / gini pak w žármutu a bo-
lesti, pro pozbytŕi statku žustán a qŕi / somŕi
na sebe / pro přisilissně to tčch wěch milo-
wánŕi, pokutu wmozugice. Protož tŕim
wice milowáni a báni toho samého se
widěláwěte / kterž dāblu podlé sprowe
dlŕwého

blivěho svého saudu/tak mnoho vždy/
aby nestišlný počet lidí pokussenjmi s ním
mi porážel paussij.

Wyškřehnte se abyšste se na křiži ne
horšili/a nebudte tak ničemni, abyšste
Krysta pro něj opaussiti myslili: Ne-
brž raději pamatujte že on znamením
gest vo němž se Kristus poznává.

Nehledte na Newěstu geho/ že gest
snědá;protože (gakž sama o sobě mlu-
wí)obhořela od Slunce/a Synowé
matky gegi rozpálili se proti ni (Psa-
leň.1.6.)

Po křiži tedy Krysta po-
znáwente/poznatého stále se držte; aniž
se trvėti s nim líknugte, gestliže s nim
kralowati ládosťiwí gste.

Dokazugte k Krystowšm au-
dám dobročinnosti/a zvláště k těm/ kte-
říž protivensťwi snášegiz přiměřivosti
k hostem pilní budte/a lastáwě ge při-
gimegte/y wšelijakých skutků lásky k
nim dokazugte: Takť odplata wásse/
w tomto

to tomto y to budauchm žiwotě, přewe-
líká bude.

Wstawičně se tu Pánu Bohu ja-
ně, y za celau Cirkew, přimlauwenre;
Wy kterjž připomínáte Hospodina,
nemlčtež / a nedáwegte gemu pokoge
dořawádž newewrdj / a nespůsobj, aby
Geruzalém byl stawný na zemi.
(Jai. 62. 7. 8.)

Takowá swatá nezbednost / s o-
prawdomým pokáním spogená / Dicy
nassemu Nebeskému / přewelmi přjgem-
ná bude, ta způsobj / abyhom y my za
nassich časů tich glistorně mohli / to což
Swatý onen Muž kdýž protiwenstwi
pod Eřsákem kterž tehdáž panował,
přestalo / kěf; Až pokog, neymie-
legši Bratři / Cirkwi nawrácen gess-
a což se předessle newěřjchm nesnad-
né / a odpadlcům nemožné býti zdálo /
za pomoeg a pomstau Páně / bezpeč-
nost

Kapitola III.

349

nost k nám se nawrátila. Srdce
naše plésáji zase jako prvé: proto
že utišeni a gasno, po zahnaní bau-
tel a wichřic, zase se zaskwělo.

Chwály tedy Bohu wzdáwa
ti, a dobrodiní jeho sdiš
činěním ohlasowa-
ti jsuši. (Cypr.
de Laps.)

Amen, Amen, Amen.

Konec Dílu Třetího.



S f

Summowanj obſažení Djeſſu Knihy této, y Kapitol.

První Djeſſ vſazuge/ gaſ weliký hřích geſt Odpadlſtwej

I. Kap. Dčem, t gaſému Chli, a gaſ-
tgm Potádkem. ſe w Episu tomto před-
kládá.

II. Odpadlſtwej ſe dopuſtit/ geſt ne-
wěřſſi bláznowſtwej: ono pűſobj/ aby
člowěk newěděl/ ani co ſám geſt/ ani co
činj.

III. Geſt hrozný hřích: kterhž proti
wſſechněm Ptitážaním Božſtgm čelſ.

IV. Geſt welice ſtodliný hřích: kte-
rhz na Odpadlce časné y wěčné pomſty
wwozuge.

V. Geſt hrozná křiwoda, kterauz dje-
tám y potomkům ſwým čini.

VI. Pkřiwozuge t takowhm lidem/
kterhž ſami/ (y w žiwotě tomto/) bjdnj
gſau

gsau/a pomst Božich na sebe očekávagi.

VII. Tak činí gakoby tento časný život/na věky měl trvati.

VIII. Činí těžké a hnetlivé Stvdomj.

Druhý Děl/předkládá Přijet- ny/ kterých ku pádu takowému přivozugi/a smjctám gich.

I. První gest, Příklad ginch lidí.

II. Druhá, Přeměcená svěťská
maudrost/aneb domnělá prostřednost.

III. Třetí, Domněni to, že také w
Papežství spaseni bžti,mohau.

IV. Čtvrtá, Chřtwe zemníni od-
porný los/ a nepřítel gegich štěstí.

V. Pátá, Všeligaťe nauze a bždy/
kterých ti aenž stáli zůstávagi y strany
svých osob očekávati, a snášeti museti.

VI. Šestá, Domnělá náhrada a
Šf ij.

35r

vyšp Odpadlstwj.

VII. Sedmá, Newyhnutedlnost, a
Nucenij Odpadlstwj.

VIII. Osmá, Ze w seden wítiti se
může to což dobrého gest, byt pak slowy
y skutkem odpadl.

IX. Dewátá, Ze časem, dobře zase k
pravému Náboženstwj přistauj.

Dje Třetj, oznamuge dobráu Radu proti Odpadlstwj.

I. Kap. Těm křetjž w protiwenstwj
sau postaweni/a wssak stálj gessč zůstá-
wagi.

II. Těm křetjž i mdloby a křehkosti
padli.

III. Těm křetjž gessč pod protiwena-
stwjmi negsau.

Konec Regstrjsu.

Modlit

Modlitba w Besussni po- staweného Křesťana.

Bůh milosrdenský a maudro
 v Bože/ který piwraťm nám
 wmwoleným dítkám svým trálomským
 sláwy/ vzkau k němu cestu, a těsnau k
 wgti do něho bránu, narjdiť sy/ dopustim
 y to aby nepřátelé na též cestě autokn na
 nás čimc, nás jni sháněli, a cple naměte-
 něho dogiti bránili. Nežebn ty nám
 ho dogiti nepřal: ale aby tyn wiru a sta-
 tečnost nássi prubowal/ a tco tebe práwě
 hodni gsaň zřussowal: peněwadž se ne-
 libi ko sprawedlnosti twé, aby toho koru-
 nowal, leč tdožbn vdatně wiru tobě cho-
 wage bogowal: budiž nawěky pochwa-
 lena prosketedlnost twá, ó Bože náš.
 Poněwadžs pak y myni obzwláště, na
 Chřtew swau nepřátelské, giť také y
 mne dosahugich autokn, pustil: neopau-
 štěž mne prošm, ale duchem vdatno/
 I f u,

sti naplň / abych statečně o Wiru ge-
dnan danau bogował / a tobě Bohu
svému věrně nalezen byl.

Wá-
šne mldobu swau znám, že křtina kdolo-
menj snadná gsem: Protož kdyby se mi
loști tvé libilo vssetřiti mldoby mé, chvá-
lil bych tě: a wssat chcesslit ty w nesta-
tečnosti mé dokázati své moci, staň se
wůle twá, hotow gsem k bogi: wssat na te-
be spoléhage, aby mne Ducha swého S.
šlauh podpásal / a k wdatnosti sobě na-
strogil.

Degž mi tedy prošm,
šrdce Abelowo, kterěžby žádných zawi-
stiwých, zlobiwých, wraždilných, Kannů
hněwu a pohrůžek nedbagie, wypřimno-
sti a sprostnosti tobě slaužilo.

Deg
šrdce Abrahamowo, kterěžby pro wgiti
modláčstwi wlast a wšatek n wssecto
opustiti, a za rozkazem a wedením twým
tamkoli, byt ani sšlepěge nožně předse-
bau newidělo, giti hotowo bylo.

Deg
šrdce Wogšissowo, kterěžby raděgi s li-
dem Wožim trpěti, nežli časného a hři-
šného

sného pohodli vjivati, sobě zvolowalo;
 a ja wěšši zboží sobě pokládalo Krysto-
 wo, pohanění, nad Egypťské poklady.
 Deg srdce Dannelowo a towarýšů geho,
 kterězby ani zgedné strany hluku pišců
 a podwodných slibů, ani z druhé strany
 rozpálené pech a gámy swů, nedbalo.
 Deg Petrowo srdce, kterězby na rozkaz
 twůg y namoře bez lodi a wešla se pusti-
 ti / a wšeho čemu rozum odpírá se odvá-
 žiti, hotowo bylo: a ty pak, ó diwný w
 swatých swých Bože, wyweď z toho
 diwnau sláwu swau / a wydělaní mé y
 giných w spasení twém.

Tobě
 Pane Bezukrystě Wůdce spasení nasse-
 ho těšim se / že ty semnau gsa Duchem
 swým swatým mne poweď a prowe-
 deš skrze pokuseni tato.

Nemámť
 gá w sobě k těžkému tomuto bogi ani
 rady ani vměni / owšem sly: ale bu-
 deliť mi přítomná moc a pomoc twá /
 nech přigde woda neb oheň, žiwot neb
 smrt, wjm že odolám / ostogsm, zachowám

¶ ff iiij.

rwán

wán budu: nepřatele srašení mého za-
 hanbeni/ty pat Dže a Pane můj osla-
 wen budeš. Amen swědku wěrný
 a prawý, staniš mi se podle wíry mé a za-
 stíbení twého, Amen, Amen.
 Děťe náš řč.

Modlitba padlého, Apostazij poskvrněného Křesťana.

Dělebný a w spravedlivých
 sandech svých hrozí Dže/ kre-
 stý syn pro gediné přichau se rozpětí, Ange-
 ly první bezewšsi naděje milosti; Nebe
 swrhl/ a do propasti mrakot na wěčnost
 zamřel: a pro gediné se nezdržení zavo-
 wědného stromu, Adama sešwi rodi-
 nau geho; Káge vtisně wyhnal: a pro
 gediné roklazu twého newykonání, Sau-
 le krále Izraelského bez milosti zamřel:
 a pro gediné Sidassowo zpronevěření,
 do konce od něho odstaupiw/ w zausfal-
 stwi

stwi a zahynuti wydal, y ginhch wsseli-
 gatych hřisniků zástup, spravedliwym
 soudem swým na věčné zatracení ods-
 láš. An gá nešťastný hřisnik, hřichem
 zpronevůliosti mizce poskvrněný, s
 hrůzau a třesením před trůnem twým se
 rozprostíraje, milosti sye hledám/ nřasť
 odsauzení se lečám. Tobě zagisť,
 tobě sem zřekl/ a zlého se před očima
 twýma dopustil, aby spravedliv zůstal
 w saudu swém/ odeslal by mne shřichy
 mými na zatracení. Ach Bože můj/
 což tyc mám? hřich můj předem nau-
 gest, a stihá mne: hřichu nezechavně-
 šího w očích twých, Modláš stwi, dopu-
 stil sem se, Srdcem, Gazetkem, y nřsemí
 audy swými. Nebo mage gá tebe
 samého, gakožto gediného Boha swého/
 milowati, samého se báti, samého přidr-
 žeti, a tím w srdci swém posvěcowati:
 gá wice sem pohodil swého nežli milosti
 twé hleděl, wice pohrůžek lidřch než
 twých se bál, wice rozkazů cnyřch nežli
 twých

tvých poslauchal. Všy své
gimí sem Pravdu tvau sobě zgewenau
wyznáwati měl, nestastně sem zapšel.
Kufy své na poslusenstwj věčné tobě
prw podané, podal sem Antykrystu / a zna
menj Eselmj na nj ptígal. Mohami
svými před Bálem, to gest rytinami a
litinami, sem se skláněl / a toho což ne
bylo a newj Bůh, cisti pomáhal: a tím
Bákon twág wědomě přestaupiw, wele
bňost twau Božšťau těžce vrazil / blížni
své wěrné své cítěle skormautil / gi
nm pat k témuž pádu hanebnm přj
kladem svým poslaulil / a tím bjdj oně
hrozně na pohorssenj dáwagich wčastno
se učinil. (Mat. 18. 6.)

Ach Pane což mám činiti? co so
bě počiti? kam se podjeti? Zkřesit sem
ó Dče proti Nebi a před tebau! Přj
gmi mne aspoť za nágemnjka w domě
svém zase, vo tomto mém wywinutj.
Nebo jauiffatiliž mám gako Kann? po
chybtili o milosti své gako Sidáš?
Ach

Modlitba.

359

Ach nedeg, nedeg Hospodine, nedeg ja-
hynauri! podey mi ruky a vychwat
mne; wjru tohoto / abych zachowan byl.
Nebo ga od trunu sprawedlnosti, k tru-
nu milosti apellugi. Welitj gest hřichy
muj / ale wěšši milosrdenstwj twé.

Dy kterjžs padlému Adamowi w mi-
losti se ozwal: Esakomauna od tebe ja-
hlého, lidstau toliko metlau vmrřaw, k
sobě zase nawrátíl: Manassesa modlá-
ke a morděte Proroki twych, zagerim
toliko a žalákem potáraw, napravil:
Petra po trojim Pána zapkenj, když
gen hřichu swého oplatáwal, zase na mi-
lost přigal: D wzhledniž, wzhledni y
na mne zarmauceného / a w milosti se v-
žiti deg. Den mi zase slyšeti hlas
radošti, ať se rozweseli kosti mé, a budu
tě oslawowati.

Kryste Gejšši Boží Synu, kre-
tjžs nepřiffel sprawedliwých wolati / a-
le hřissných ku pokání: zgeriž se y na
mně hřissném moc zásluby a přimluwy
twé.

360

Modlitba

twé.

Zjedneň mi pro milosrden-
ství své v Dce svého milost a odpu-
štění / a Duchem svým Svatým na
testě spasení mne vtvoř / abych příkla-
dem svým myvčovatí mohl hří.

snijš cestám svým, Amen,

staniš mi se podle slo-

va svého Bo-

že můj,

Amen, Amen.

Ob do

